

RAPPORT FRA STAVANGER BISPEDØMMES 18 - 30 PROSJEKTGRUPPE

Innledning

Mye variert og godt arbeid gjøres i kirken i Norge i dag. Ikke minst har Trosopplæringsreformen vært en god vitamininnsprøytning for kirken til inspirasjon og ny refleksjon omkring arbeidet blant barn og unge i alderen 0-18 år. Retter vi blikket mot gruppen 18 og 30 år ser vi vår neste store utfordring. Riktignok har kirken kontakt med mange i denne gruppen av de som gifter seg, stifter familie og blir småbarnsforeldre. Barna blir døpt og unge foreldre blir engasjert i Babysang, Knøtteklubb, barnekor, søndagsskole. I mange menigheter er det et godt småbarnsarbeid som involverer mange unge foreldre i aldersgruppen 18 – 30 år. I denne rapporten ser vi for oss å rette oppmerksomheten mot den aktuelle aldersgruppen direkte. Vi vil ikke skrive om det arbeid som når 18-30 åringer gjennom eventuelle barn eller gjennom kasualia som dåp, vielse og gravferd. Vi vil videre komme med noen generelle betraktninger omkring ulike livsfaser i denne aldersgruppen, teologiske refleksjoner, noen konkrete erfaringer, komme med en del konkrete innspill skjematisk skrevet og til slutt noen tanker om Kirkens videre veivalg.

1 Hva er viktig for unge mellom 18 og 30 år?

Kjennetegn for aldersgruppen

Livet mellom 18 og 30 år kjennetegnes av mangfold og forandring. En livsfase hvor en gjennomlever mye på mange plan, er relasjonssøkende, identitetssøkende og identitetsbyggende. En periode hvor en bl.a. opplever at livet ikke er så entydig svart/hvitt som en tenkte i tidlige ungdomsår. Egne eller andres dårlige valg gjør at en erfarer sorg, smerter og skuffelser. Dette blir livserfaringer som gjør at bildet av hvordan livet er blitt, blir mer nyansert i forhold til eget liv, verden rundt, til tro og menighet.

Det er en periode i livet hvor en lever gjennom mange faser fra ungdom til voksen. Flytter hjemme fra, kommer til et nytt sted, skifter venner, blir gift / flytter sammen, egen familie, ensomhet eller sterke fellesskap som vennegjeng, kollektiv, interessefellesskap og menighet.

Det er en periode i livet men særdeles viktige valg innen utdanning og senere jobb og karriere.

Det er en tid hvor en søker relasjoner som nye venner, medstudenter, en etablerer sitt eget hjem i hybel eller leilighet og for noen blir det og en tid hvor en finner sin livsledsager og stifter familie

Når en går fra en fase i livet og over i en annen er helt individuelt. For mange handler det om å leve innenfor flere av dem samtidig, flytte hjemmefra, etablere sitt eget hjem, knytte nye kontakter.

Ungdom vil være subjekt i eget liv og tro.

Kirken skal være en kirke som speiler det aktuelle liv. Om ikke flere går i kirken, så synes tendensen slik at flere sier om seg selv at de er kristne, og dette standpunkt

synes stadig å være mer akseptert. En mulig forklaring på dette kan være at en nå ser effekten av KRL faget som "fremtvinger" refleksjon på eget ståsted. Samtidig lever vi i et samfunn som synes å gå i stadig mer postsekularisert retning. Dette gjør at det er viktigere enn noen gang at kirken er tydelig på banen og tar livet og åndeligheten tilbake som relevant livstolkning og livshjelp. Det sekulære, såkalt livssynsnøytrale, det materielle, har ikke alle svarene. Blant ungdom er det en famlende åndelig søkning. Kirken må våge å være på banen og si at vi er relevant. Vi har svar!

Relevant kirke

I møte med mangfoldet av kjennetegn for denne aldersgruppen ser vi snart at det ikke går å tenke enhetlig. Gruppen er sammensatt både modningsmessig og hvor de er i livet som nevnt ovenfor.

Denne aldersgruppen er vokst opp i informasjonssamfunnet, og er vant til å forholde seg til store mengder informasjon. Informasjon de får som er relevant for dem selv dykker de inn i, resten sorterer de ut og glemmer. Relevans blir derfor et nøkkelord. Relevans i betydningen aktuell, ekte og definerende.

Relevans i betydningen å gi hjelp til å se hvor en er, og se veien videre derfra.

Relevans der en er i livet og i møte med en tydelig tro som det går an å ta stilling til.

Relevans i å gi hjelp til å se hvordan tro og liv henger sammen.

Relevans i relasjoner.

Relevans i å bli møtt på alvor.

Relevans i uttrykk, språk og innhold.

Relevans, - en utfordring og for dem som allerede er innenfor.

Fra Trosopplæringsreformen tar vi med oss også inn i denne aldersgruppen:
"... gi hjelp til livstolkning og livsmestring ... for alle..."

2 Erfaringer fra Stavanger Bispedømme

Erfaringer

Erfaringer fra Stavanger Bispedømme gjenspeiler noe av livssituasjonen for mennesker i denne aldersgruppen.

Flere i denne aldersgruppen er blitt foreldre. Med tilbud om barnekor, familiekor, søndagsskole, formiddagstreff for foreldre/ barn eller babysang ser vi at mange både ønsker disse tiltakene og prioriterer dem. Det oppleves relevant og det oppleves trygt å knytte barna til kirken, og flere menigheter har en bevisst plan for hvordan foreldre blir tatt imot når de kommer med barna til kirken.

Et eksempel er Barnekoret som øver fra kl. 17.00 til 17.45. Kl. 16.30 serveres enkel middag til både voksne og barn. Når barna går inn til øvelse serveres kaffe til foreldrene. Av og til er det litt program i tillegg.

Av gode erfaringer vi har de siste årene rettet direkte mot aldersgruppen 18 -30 år er hovederfaringen først og fremst betydningen av smågrupper / cellegrupper. Mindre fellesskap hvor en opplever å bli sett og hørt og samtidig knytter nye kontakter og vennskap. Mer om dette i eget avsnitt under: huskirker og smågrupper.

Ved universitetet i Stavanger arbeider Studentlaget, KRIK og Ny Generasjon blant studentene.

I byen trekker Salem (misjonssambandet) og IMI-kirken mye ungdom og studenter til sine store møter/gudstjenester på lørdager og søndager. Studentpresten samarbeider med alle disse, om større gudstjenester og debatter på Campus og i Studentersamfunnet Folken, i Stavanger. For studentprestedtjenesten er det viktig at kirken er der det ikke er noen kirke.

Noen menigheter har valgt å skille ut ungdomsarbeidet i en egen ungdomsmenighet. Disse menighetene ser ut til å nå denne aldersgruppen i større grad enn de som har valgt å la menigheten være en enhet. Men vi ser utfordringen med en langsiktig relasjon til kirken også er utfordrende for de som har valgt denne løsningen. Det fungerer godt så lenge en er innenfor målgruppen, men når en vokser ut av ungdomsmenigheten har en ikke i tilstrekkelig grad tilhørighet i voksen menigheten.

På mindre steder er det ungdomsgrupper som fungerer som de har gjort over lang tid. Der unge og eldre ungdommer sammen skaper et møtested fredag eller lørdagskveld, med plass for lovsang, andakt og kafè. Og der de ofte arrangerer større arrangementer med jevne mellomrom, for eksempel nyttårsaften og 16. mai.

Huskirker og smågrupper

Det er gjort veldig gode erfaringer med å organisere smågrupper/cellegrupper i huskirker. En huskirkekveld består i at flere cellegrupper møtes til felles kveldsmat, undervisning og lovsang. Man går deretter i mindre cellegrupper og kommer til slutt sammen igjen for en felles avslutning. Dette oppleves som en konstruktiv og "ufarlig" måte å være kirke på.

Noen har valgt å dele celle-gruppene inn i rene jente- eller gutte-grupper. På den måten unngår en synliggjøring av sosiale forskjeller. (sivil stand, barn,...)

Huskirke tenkningen kan og knyttes til andre halvstore fellesskap som for eksempel et kor, turgruppe eller andre interessefellesskap.

En eller to ganger pr. måned møtes alle huskirkene til felles gudstjeneste, storsamling.

Dette er en menighetstenkning og modell som oppleves relevant, livsnær og trosnær. En modell som både har det nære fellesskap ("Cell") et oversiktlig større fellesskap ("Cluster", huskirke,...) og et stor-fellesskap ("Celebration", gudstjeneste). Tre spesielle utfordringer for unge huskirker er for det første å ha langsiktighet på tilhørighet når en vokser ut av målgruppen aldersmessig. For det andre, gruppesammensetning og til sist at man legger forholdene til rette for at huskirken skal være aktivt rekrutterende / misjonerende.

Ledere

Fra vår aldersgruppe finnes og mange ledere i forskjellig ungdomsarbeid, i menighet eller i større arrangement som Impuls, KRIK leirer og TMF (TenMisjonsFestival).

Mange tar og et friår etter artium som ettåring e.l. i menighet eller organisasjon.

Ledarbeidet er vellykket mange steder, og suksessfaktoren er om lederne tas på alvor, får den tillit og oppfølging de trenger og opplever oppgaven relevant. Relevant på den måten at man har en modell og en teologisk tenkning som motiverer og er tydelig.

Utfordringer

Innledningsvis under dette kapittel nevner vi gode erfaringer fra Stavanger Bispedømme. Vi er glad vi har gode erfaringer. Mange menigheter har gode møtesteder for denne aldersgruppen indirekte gjennom barna. Foruten dette er nok det store bildet at vi sliter, kanskje mest fordi denne aldersgruppen ikke har hatt fokus og prioritet. Barnearbeid, konfirmanter, tenårings-arbeid og en god Trosopplæringsreform har tatt fokus og ressurser. Etter 18-19 års alderen har det mange steder blitt full stopp. Vi ser at en del av ungdommene som har vært aktive i den norske kirke etter tenårene trekker mot frimenigheter som i større grad har valgt å satse på denne aldersgruppa.

En videre årsak til dette er nok også at denne aldersgruppen er lite homogen, ofte på flyttefot, og derfor vanskelig å treffe.

Mange prøver å unngå å gjøre bindende avtaler eller avtaler lang tid i forveien. Dette skyldes til en viss grad uselvstendighet. En avventer situasjonen og ser hva trenden blir, hvor de andre går.

Flere menigheter har et godt tenåringsarbeid. Bortsett fra noen få unntak synes det som om de fleste menigheter mister grepet på ungdom mot slutten av ten-årene enten fordi de reiser bort eller fordi det ikke er relevante tilbud. Så kommer heldigvis mange tilbake igjen til kirken når de blir foreldre.

Vi ser at like modeller fungerer ulikt. Konklusjonen må derfor være at en først og fremst vet hva en vil med det å være kirke. Skal virksomheten lykkes må det være slik at ledere og målgruppen opplever at de eier kirken og hører til der.

Erfaringer sier at der denne aldersgruppen prioriteres, lykkes man i å nå dem.

3 Hvordan være kirke for denne aldersgruppen

Hva er kirken?

Ordet kirke kommer av det greske adjektivet "Kyriakè" som igjen kommer av substantivet "Kyrios" som betyr "Herre". Kirken er altså noe som hører Herren til. I Bibelen blir det greske "ecclesia" og det hebr. "qahal" oversatt til "kirke". "Ecclesia" og "Qahal" betyr folkeforsamling som er kalt sammen.

I Det Gamle Testamentet ble Israelsfolket Guds eiendomsfolk gjennom paktsslutningen på Sinai (Ac.19:5ff)

I Det Nye Testamentet blir ordet "ecclesia" fortsatt brukt om Guds eiendomsfolk, men nå i betydning Guds eiendomsforhold på grunn av den nye pakt. (1.Pet.2:9)

Vår kirke er altså grunnlagt av Jesus og er fellesskapet av mennesker som har fått del i Guds nåde. I de oldkirkelige bekjennelser bekjenner vi at kirken er allmenn (catholicam) altså bestemt for alle. I den hellige kirke er rom for alle, uansett språk, tilhørighet, sivil status eller alder.

I vår lutherske kirkes bekjennelse står det i CA art.VII om kirken:

"... kirken er forsamlingen av de hellige, der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett. Og til sann enhet i kirken er det nok å være enig om evangeliets lære og om forvaltningen av sakramentene."

Videre står det i en del-rapport fra Kirkerådet 2000:

"Den norske kirke ønsker å være en bekjennende, misjonerende, tjenende, og åpen folkekirke. Da bekjenner kirken at Gud ved sin Ånd gjør sin skapende gjerning både med verden og med kirken. Kirken forteller om det Gud har gjort ved at Guds egen Sønn ble født for å være nær menneskene. Han brakte helbredelse, frelse og nytt liv. Ved sin død på korset tok han alt som ødelegger livet med seg inn i døden. Ved sin oppstandelse viser han at det ikke er døden, men Gud som gir liv. Kirken skal fortelle dette i ord og handling. Den skal tjene mennesker i alle livssituasjoner, både i vårt eget og i andre land. I alt dette må kirken være en åpen kirke. Den skal være et sted hvor alle, uansett livssituasjon, kan finne seg til rette i et omsorgsfullt fellesskap. Krusifikset er plantet midt i kirken som et vitnesbyrd om hva som samler den og gjør den til et fellesskap som er annerledes enn alle andre. Bare slik kan den være en sann folkekirke. Bare slik kan den være en kirke hvor Den Hellige Ånd får gjøre sin gjerning."

Misjonale ekklesiologi

Misjonsbefalingen sier hva kirkens oppdrag er: Gå, døm og lær.

Misjonsbefalingen sier og noe om at vi ikke er en klubb for spesielt interesserte, men at kirken er Guds, og kirken er noe vi er sammen. Misjon er kirkens dynamikk. Knud Jørgensen sier det slik: *"Å være kirke er å være misjon; ikke en kirke som driver misjon, men som misjon i væren og ord og gjerning og livsstil og tiltrekningskraft."*

Kirken er Guds, og kirke er noe vi er sammen.

Viktig hvem vi er, - ikke hva vi gjør.

Viktig hva kirken er, - ikke hva vi gjør.

Kirken og vår kristne tro har misjon som dynamikk og relasjon som innhold.

Relasjon med Gud og vår neste. *"Der hvor to eller tre er samlet i Jesu navn,"* - der er Jesus, der er vi, der er kirken.

Medvandring

I gruppen vår har vi diskutert språkbruk innenfor aldersgruppen.

Er ordet *"misjon"* eller *"disippel"* gått ut på dato?

Er begrepet *"ledertrening"* for slitt?

Igjen, ord eller modeller som klinger godt på et sted kan fungere dårlig et annet sted.

Når det er sagt betyr det ikke at en skal slutte å bruke ord eller uttrykk fra Bibelen fordi noen misbrukt dem.

Det er avgjørende viktig at kirken fostrer ledere, inspirerer ledere og verner om lederne.

Gode begrep for dette kan være *"ledertrening"*, *"medvandring"*, *"disippelgjøring"*.

- *"Ledertrening"*, et godt begrep som fokuserer på oppgaven

- *"Medvandring"*, et godt begrep fordi at både det å være menneske og det å være menighet handler om å være på vei. Medvandring gir både støtte og selvstendighet.

- *"Disippelgjøring"*. Jesus som rollemodell. Handler om å ha identitet som disippel, - ikke å være disippel som et arbeidsprogram. (*"En helt overkommelig disippel"*)

Ulønnet engasjert ungdom som ledere i ungdomsarbeidet er av største verdi og de beste rollemodeller. Så skal disse igjen ha andre, gjerne voksne og gjerne kirkeansatte som sine mentorer, inspiratorer og rollemodeller.

It takes all kind of churches to reach all kind of people.

Denne aldersgruppen er veldig sammensatt.

Samtidig er det viktig å ha antennen ute for fellesnevnerne, som for eksempel at denne aldersgruppen søker det ekte, det stedegne, det personlige og de søker relasjoner. De søker gode og relevante møtesteder. Mye av dette er sammenfallende med grunntanken i den nye diakoniplanen. "Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet." (definisjonen på diakoni fra diakoniplanen 2008)

Utfordringen er: Hvordan hjelpe unge mennesker til å definere seg innenfor, finne fellesskap og samhold med Gud og mennesker. Og bli utfordret til å være inkluderende i ord og handling.

Livsinnhold. Trosinnhold Trosuttrykk.

I vår rapport ønsker vi å komme med en del generelle innspill, samtidig som vi også ønsker å være konkrete og tydelige.

Under overskriften "Hvordan være kirke for den aktuelle aldersgruppen?" vil vi i det følgende prøve å beskrive en tematisk tilnærming til spørsmålet slik at det kan være et verktøy til konkret nytte:

<i>Livsinnhold</i> Beskrivelse av livet.	<i>Trosinnhold</i> Bibelen og troen møter livet.	<i>Trosuttrykk</i> Brobygging inn i livet.
Tid for å lete. Partner, reisemål, utdanning, venner, miljø. Søke på internett. Ungdom søker rundt, vil ikke binde seg, stikker innom, deretter videre.	Tid for å lete "Den som tørster" (Jh.7:37) "Søk først Guds Rike." (Mt.6:33) "Søk av et helt hjerte." (Js.29:13) "Den som leter skal finne." (Lk.11:10) Noen finner noe igjen det som var mistet.(Pengestykket) (Lk.15:8) Noen finner noe en aldri har hatt. (Perlen)(Mt.13:45f) Søke Gud i naturen, stillheten, skjønnheten. Hvordan søke Gud? Bruke fortellingen	Tid for å lete Bruke/finne lokale krefter. (sang, politikere, band, ...) Meditasjon, søke i naturen, Begynne med aktive andre kristne. Viktig med forkynnelse om å nå ut. Finne ufarlige og inkluderende arenaer. Viktig at kristne blir bevisst-gjort. Være der unge faktisk er. Ansatte i kirken må ha tid til å være i andre settinger enn de kirkelige. Bruke andre lokaler. Kafè, idrettshall, universitet/høgskole. Bruk lokale krefter.

<p>Tid for frihet. Til å reise, til nye opplevelser, egne uavhengige valg, utbredt bruk av internett for mange, bosted (flytte fra foreldre) – velge døgnrytme og matvaner. Egne valg.</p>	<p>Tid for frihet Mange bærer med seg sine nederlag. "Sannheten skal gjøre dere fri." (Jh.8:32) "Til frihet har Kristus frigjort dere..."(Gal.5:1) Blir kristne av ikke-kristne sett på som frie – oppfattet som frihetens folk? Ikke kristen, - innbilt frihet. Definere hva synd er i forhold til frihet. Våge å være ekte og ærlige. Pengebruk. Egoisme. "For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, - fredstanker!" (Jr.29:11)</p>	<p>Tid for frihet Improvisasjon og frihet trenger et utgangspunkt / rammevilkår. Lage egen syndsbejelse.</p>
<p>Tid for å være seg selv. Velge studieplan, søke jobb, bevisst forhold til musikk, klær, hobby og innredning/utstyr. Opptatt av det som er her og nå. Lever materielt sett godt, mange sparer ikke til noe en gang i framtiden. Opplever samtidig at de valgene de gjør i større grad får konsekvenser både for dem selv her og nå og for framtiden. Vanskelig å velge når mulighetene er mange. De har fått opplæring i å by på seg selv, og ønsker å utmerke seg på et eller annet område. Noen er opptatt av å ikke bare ha en jobb, men å gjøre en forskjell i verden, andre bruker Internett, idol eller annet for å eksponere seg.</p>	<p>Tid for å være seg selv "For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere. "Skapt i Guds bilde. "Alle lemmer like viktige." Treet og grenene, - frihet og mulighet til å vokse bare en er knyttet til stammen. Være seg selv, - slik Gud har skapt oss til å være. Våge å definere seg selv annerledes men ekte og ærlig.</p>	<p>Tid for å være seg selv Skape arenaer hvor det er lov og trygt å være seg selv. Slappe av med seg selv og andre. Ha antennen ute for hvem som kan og ønsker å bidra / brukes. Kafeen, klubb, gudstjeneste, musikk, idrett, drama, design, osv. (Skolen utvikler unge til å presentere seg selv.) Konkretisere tjenestemuligheter. Bruke <u>ulike</u> folk som forkynnere.</p>

<p>Forhold til troens innhold. Mange har mye utdanning, men er mer opptatt av detaljkunnskap enn å søke svar på de store spørsmålene. De leser heller Da-Vinci-koden enn Bibelen. Mye åndelighet, men generelt lite Bibel-kunnskap. De som regner seg som kristne velger ofte fellesskap ut i fra miljø fremfor konfesjon. Lite Bibelkunnskap. Kristne velger fellesskap ut fra miljø fremfor konfesjon.</p>	<p>Forhold til troens innhold Bibel undervisning Trosbekjennelsen</p>	<p>Forhold til troens innhold Lunch bibeltime i kirken på universitetet/høyskolen eller midt i byen. Frisk og dyp Bibelundervisning.</p>
<p>Definere seg som kristen eller ikke. I bedehusland er det fortsatt ytre ting som avgjør om en vil definere seg innenfor eller utenfor. I by-nære strøk kan en kalle seg kristen hvis en er døpt og ikke har tatt bevisst avstand fra kirken etterpå.</p>	<p>Definere seg som kristen eller ikke. Tema: "Jeg, - en kristen ?/!"</p>	<p>Definere seg som kristen eller ikke. Hjelp til å definere seg innenfor kirken. Hjelp til og rom for Kristus-begeistring.</p>
<p>Etikk og moral. De fleste har liten forståelse for at noen leser rett og galt ut fra en to tusen år gammel bok. De vil definere rett og galt ut i fra det de selv føler er riktig i sin samvittighet. Hva en opplever som riktig er ofte situasjonsbestemt. Toleranse for andres oppfatninger og valg er en høyt aktet verdi. Toleranse handler for mange om å godkjenne ulike oppfatninger side om side.</p>	<p>Etikk og moral. Miljøkonferanse. Rettferdighet. Shopping/forbruk. Positiv samlivsetikk og samlivsundervisning. Sex & sånn Grensesetting. Grenser som et gode. Grenser som et reelt valg. "Et ja er og et nei" Lite synlig hva kirken mener. "Dere er mine venner hvis dere gjør det jeg befaler dere"</p>	<p>Etikk og moral. Brobygger til andre miljø. Økologisk måltid. "Hvordan krangle sammen." Amathea Respekt.</p>

<p>Verdensbilde. Norge er et temmelig homogent samfunn bygd på kristne verdier. Med globaliseringen har flere unge fått øynene opp for og må ta stilling til andre livs-verdier og andre religioner.</p>	<p>Verdensbilde. Matteus 25, 31-46, ...når så vi deg sulten.</p>	<p>Verdensbilde. Flyktninge-engasjement. Aktive med lokale mennesker med annen etnisk opprinnelse. Misjon. Møte kristne fra andre deler av verden. Misjon</p>
<p>Kommunikasjon. Mail, SMS. MSN, Skype, Facebook, Aviser, Blogg, TV, VG, Kafe, musikk, Mange unge har liten erfaring med stillhet.</p>	<p>Kommunikasjon Mange filmer har et mer eller mindre klart kristen innhold og tar opp etiske problemstillinger. Bønn. Fellesskap. "I stillhet og tillit skal din styrke være."</p>	<p>Kommunikasjon Taize-gudstjeneste. Filmklubb Gripe-kors. Soaking, - bare ligge stille, bare være. Snakke sammen, og om troen. Lage film, bilder rundt tema. Musikk. Drama. Monolog. Dialog/Samtale. Retreat. Pilgrimsvandring Meditasjon</p>
<p>Mangler kristne forbilder.</p>	<p>Mangler kristne forbilder. "La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde.."</p>	<p>Mangler kristne forbilder. Mange voksne over 30 vil være gode medarbeidere og ressurser inn i 18 – 30 arbeidet som medledere, veiledere og mentorer. Medvandring. Disippelgjøring Ledertrening</p>
<p>Selvbilde. Fra ungdom til voksen Fra hjemmeboende til hybelboende. Fra singel til kjæreste ... til singel igjen. Dårlig selvbilde. Selvbilde i forandring</p>	<p>Selvbilde. Skapt i Guds bilde. Synd - Nåde. Synd det som skiller oss fra Gud. Selvbilde. Bibel sier, erkjenn, bekjenne og gå videre.</p>	<p>Selvbilde. Selvbilde – Guds bilde Identitet Du er verdifull. Menneskeverd</p>

<p>Brudd. Venner, kjæreste, bytte av skole/studiested, jobb, flytter fra venner. Bytter skole- og studiested, jobb og til dels venner. Sorgprosess. Depresjon.</p>	<p>Brudd. Guds trofasthet og trøst. Vi er skapt til fellesskap. Tilby sjelesorg / samtale. Er det lettere å være kristen? Bruddet mellom Gud og mennesker. "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" Emmaus historien, - oppdager i etterkant at Gud/andre gikk med. Forsoning, både i livet og i det kristne budskap. Jakobs brev: Tungen, til velsignelse og forbannelse. "Jesus Kristus er i går og i dag den samme!"</p>	<p>Brudd. Møte kristne fra andre land/kristne som er forfulgt, kristne som har opplevd vanskelige dager/lidelse/tap/sorg, og hva de da tenker/har tenkt om Gud. Sorggrupper for unge voksne etter tap/skilsmiss blant foreldre. Gi plass til fortellingen, - fra både Bibelen og mennesker.</p>
---	---	--

4 Strategiske veivalg

Misjonale kirke

Fra Stavanger Bispedømmes gruppe har vi valgt **misjonale kirke** som hovedoverskrift. En overskrift som sier mye om kirkens vesen og holdning slik vi har beskrevet ovenfor. En slik tilnærming dekker helheten i det å være kirke. Misjonale kirke i vår sammenheng og i henhold til det som tidligere er beskrevet betyr at vi tar tak i utfordringen:

Hvordan være en relevant kirke for alle i denne aldersgruppen?

Med et slikt utgangspunkt betyr det at vi må tenke gjennom helheten på nytt. Vi skal se med nye øyne på språk, uttrykk, musikk, tema, arenaer utenfor kirkebygget, utdanning og videreutdanning av kirkelige arbeidere. Kristen tro er relasjon. Vi skal være der mennesker møtes, og vi skal lage møtesteder. Under denne overskriften vil vi videre fokusere på de to underpunktene: Utdanning og Møtested

Utdanning

Kirken er sterkt preget av de som er ansatt i kirken. Men hvem eier kirken? Hvem preger kirken? Er utdanningen i samsvar med praksisfeltet?

Et par eksempler: Samsvarer dagen kirkemusikalske utdanning med behovet til unge i aldersgruppen 18-30 år. Bli kantorer opplært i å trekke unge og deres musikalitet inkludert inn i kirken, eller er det kun kantor og eventuelt andre profesjonelle som skal utføre kirkemusikk?

Presten skal selvfølgelig utdannes til teologisk kompetanse, men får presten opplæring i å være en tydelig leder som veileder og løfter opp og frem frivillige? Eller eier presten gudstjenesten selv.

Fokuseres det på valg av språk i kirkelig utdanning. Vi er en ordets kirke. Hvilke ord blir brukt i møte med unge, og fra kirkens talerstol? Språk er viktig, og dette må gjenspeiles i utdanning av kirkelig ansatte.

Hva med å tenke at de profesjonelle i kirken skal nedprofesjonalisere kirken? Med dette mener vi at kirkelige ansatte må utdannes, videreutdannes og motiveres til å dyktiggjøre menighetens frivillige til mye mer å stå i første linje. For hvem er menigheten? Det er jo menneskene som bor der, ikke de ansatte som kommer og går.

Ansatte skal ikke ta ansvar og oppgaver fra frivillige, men dyktiggjøres teologisk, sosiologisk og praktisk til å istandsette frivillige medvandrere i kirken. Dette må komme tydelig frem i utdanning, videreutdanning, temadager og kursing. Videre er det viktig at dette blir tatt opp under visitaser og i møte med proster og kirkeverger.

Møtested

Det skjer noe når ungdom mellom 18 og 30 år faktisk tenker og opplever at de er menigheten.

Kreativitet og engasjement utløses. Får dette tillit og veiledning vil det blomstre. Knebles det, dør det. Her gjelder det samme som vi har snakket om i forhold til utdanning, om at vi må profesjonaliseres i nedprofesjonalisering. Unge må motiveres og læres opp til å være ledere i sine sammenhenger.

Om kristen tro er å være mer relasjonsorientert enn mål- og metode orientert, blir møtestedet målet og kirken blir noe vi er, ikke noe vi gjør.

Vi har under overskriften Huskirker/Smågrupper beskrevet dette som en god tilnæringsmåte for aldersgruppen 18-30. Undersøkelser fra cellebaserte menigheter viser og at det ofte er de som går i smågrupper som og er mest motivert til å gå på gudstjeneste om søndagen. Dette fordi at det er her de møter kjente, og relasjoner både til Gud og hvermann pleies. Ved å fokusere på det som skjer utenom gudstjenesten og utenfor kirkeveggene, vil det og komme det totale gudstjenestefellesskapet til gode.

Som CA VII poengterer er kirken samling rundt ord og sakrament. I flere menigheter hvor deltagelse i grupper er en sentral del av menighetslivet, er det et ønske om å kunne samles om både ordet og nattverden i gruppene. Vi vil ha en ordnet nattverdforvaltning. Men også innenfor denne er det mulig å tenke seg nattverdfeiring utenom høymessen og utenfor kirkeveggene. Presten må da være tydelig og ansvarlig leder, som dyktiggjør frivillige og lage modeller og liturgier for nattverdfeiring i mindre menighetsfellesskap.

Vår erfaring er at ungdom ikke ser at nattverd er viktig før de selv opplever nattverden jevnlig, og dermed blir en viktig del av tros livet.

Når det gjelder selve søndags gudstjenesten vil det komme hele kirken til gode at vår aldersgruppe er mer synlig tilstede i gudstjenestefeiringen. Det kan være som nattverdmedhjelpere, musikalsk, drama, med multimedia eller andre uttrykksformer som de føler seg komfortable med. Vi må og la oss utfordres til i perioder å bytte tekststrekens pretekst med aktuelle tema.

Vi har ikke tro på "hippe" modeller. Vi har tro på relevante modeller på den måten at ungdom opplever at dette er deres, dette er ekte. At en opplever et inkluderende fellesskap og en levende Kristus-tro. Modeller kan da variere mellom by og land, og fra sted til sted. I byer kan det for eksempel være en ide å velge en eller noen få kirken som skal være "student-kirker". Dette er vanlige menigheter, men at studenter vet at her treffer de andre studenter, og her får 18-30 gruppen være synlige og delaktige i gudstjenesten.

Postludium

Vi trenger gode ideer. Vi trenger motivasjon. Vi trenger en relevant kirke for 18-30 gruppen og for alle andre.

For lokalmenighetene ser vi for oss sentrale ungdomsråd, ungdomsting og ungdomskonsulenter samler og løfter frem aktuell tema.

Vi ser og for oss at internett videreutvikles som ressursbank. Som for eksempel er gjort på nettstedet www.ungdomsarbeid.no.

Vi ser og for oss at aldersgruppen 18-30 år ikke bare er en del av kirken slik vi tradisjonelt tenker, men gis rom, tillit og veiledning til å gå sine veier til sine møtesteder.

Vi ser for oss at likesom kirkens nye liturgier gir mye mer rom for valg, variasjon og stedegengjøring, så kan det samme skje for det å være kirke for aldersgruppen 18-30 år.